

NGƯỜI CHƯA BỎ TIỆC RA VỀ

*Người chưa bỏ tiệc ra về
Đâu tiệc tình đời hết rượu
Khe khẽ Mẹ thương kêu cứu
Chạnh lòng Người mở hồng ân*

*Kìa nước lã hóa rượu nồng
Đau khổ nên nguồn phước hạnh
Sầu buồn biến thành ơn thánh
Nhật phai nay thấm sắc hương*

*Bởi vì Người có lòng thương
Ai nghe Lời tình to nhỏ
Không ngại khổ, không ngại khó
Làm như Lời đã bảo ban*

*Ôi! tình yêu người thế gian
Nở, tàn, tươi xinh, héo úa
Thoáng nồng nàn, thoáng hoen vữa
Rượu ân tình, nhật rồi phai*

*Mấy ai yêu mãi yêu hoài
Mà chẳng cần nguồn ân sung
Phép lạ không từ trên xuống
Nhưng từ vâng giữ luật Người*

*Xin Chúa thương đời lứa đôi
Biết sống niềm vui dâng hiến
Biết cho nhau và tan biến
Thành chén rượu nồng tình yêu*

*Người chưa bỏ tiệc ra về
Ở lại cùng tôi nâng chén...*

Hương Nam

CÒN YÊU

*Nhớ ngày kết tóc xe tơ
Mẹ ôm tôi đến nhà thờ trên cao
Nước phục sinh, chảy trên đầu
Rửa tôi tinh sạch, làm dâu nhà Người*

*Người là Con Đức Chúa Trời
Còn tôi phận mỏng giữa đời hành hương
Đôi chúng tôi, chung con đường
Yêu nhau trọn kiếp tha phương dương trần*

*Tiếc rằng tôi đã bao lần
Phụ tình thiêng thánh, phụ ân nhiệm màu
Rượu nồng để nhạt phai mau
Tình hồng vội để xanh xao tháng ngày*

*Ước thề hôn phối tan mây
Bỏ Người, tôi mãi nhật đầy thương đau
Nhưng tình Người quá đậm sâu
Cho tôi sống lại dạt dào niềm vui*

*Người còn yêu, Người cứ yêu
Rượu tình cứ nhấp giữa chiều đơn côi
Tình người lay động tình tôi
Giây tơ kết lại một đôi duyên thề*

Hương Nam

HỌ HẾT RƯỢU RỒI

*Nếu bạn là chủ hôn trong tiệc cưới
Sẽ làm sao khi hết rượu giữa chừng?
Niềm vui nào có thể xin tạm ngưng
Hẳn không phải là niềm vui hôn phối?*

*Khi đã yêu, lòng nào không bối rối
Không lắng lo cho trọn mối tình duyên ?
Trái tim nào đập đều nhịp bình yên
Khi khốn khó cả hai lòng hóa đá?*

*Chuyện trần gian tình đời nghiêng rồi ngã
Rượu nồng nàn hóa nước lã nhạt phai
Lỗi tại ai, hay lỗi tại đường dài
Chung lối bước chung thánng ngày tù tội*

*Xưa Ca na có một chiều hôn phối
Chúa Giê-su ban rượu mới thơm nồng
Cho lứa đôi dài hạnh phúc tân hôn
Cho gia đình vững yên muôn muôn thuở*

*Tình đã sẵn một khối tình vỡ lở
Sao không màng xin hạnh ngộ hồng ân
Cao quý thay cuộc hôn phối thế trần
Sao đành đoạn để bầu yêu khô rượu*

*Nguyện xin Chúa cho tình yêu luôn mới
Khi hôn hoan lúc túng khổ u sầu
Người với người cùng nâng chén bên nhau
Vì có Chúa dự tiệc đời nhân thế*

Hồ Giang A

ĐỔ NƯỚC LÃ VÀO CHUM

*Việc của con là đổ nước lã vào chum
Khi nhà mình chẳng còn rượu để uống
Chúa sẽ làm tất những điều Ngài muốn
Vì Ngài yêu những kẻ khát khao yêu*

*Vâng lời Ngài, sẽ không khó bao nhiêu
Việc múc nước sá gì đâu, chuyện nhỏ
Tiếc vì con vẫn vâng lời ai đó
Ngại góp phần vào phép lạ đời con*

*Một niềm tin rày mai một, héo hon
Chút hy vọng mảy may còn hiu hắt
Nhịp tim yêu theo nhịp đèn leo lắt
Lòng xót thương cũng lịm tắt vô tình*

*Xin cho con thêm một chút hy sinh
Đổ vào chum nỗi lòng như nước lã
Chúa sẽ biến thành rượu ngon quý giá
Rượu tin yêu, rượu hy vọng, bình an*

*Con tin Ngài đầy quyền phép cao sang
Luôn giàu có tình yêu thương nhân loại
Và hằng tin Ngài bên con mãi mãi
Sâu khổ thành vui mừng,
nước lã hóa rượu ngon*

Hồ Giang A

CÁI GỐC RẠ

*Còn đó, cái gốc rạ
Một đời làm chân cho cây lúa*

*Một đời nặng nhọc, vất vả, rồi tàn úa
Từ lúa trở đòng đòng, đến chắc hạt vàng bông*

*Ai đời quý hạt gạo trắng trong
Mà quên sao những đêm mưa, bênh bông cây lúa?
Ai đời nức nở khen cánh đồng mướt xanh như lụa
Mà vô tình xem gốc rạ vô công?*

*Con Chúa xuống làm người, làm người con
Cái gốc rạ là cô thợ may, anh thợ mộc
Ai mắng vốn đau thiếu điều bật khóc
Có hiểu cho màu nhiệm của Kiếp Người*

*Được sinh ra vì hạnh phúc cuộc đời
Được sai đi ban Lời tình muôn thưở
Sao không đón nhận, còn đang tâm phần nô
Có ngộ ra cái gốc rạ trên trời!*

*Thế thì thôi, rẽ lối, đi xa vời
Cho muôn nước mọi thời Lời Cứu Thế
Số phận tiên tri không ai có thể
Vinh dự gì nơi cắt rốn chôn nhau*

*Cứ bình an, vui bỏ lại đằng sau
Bao kỷ niệm quê hương ngày thơ bé
Đường thênh thang mà hành trình không cô lẻ
Cùng Thánh Linh bước Cứu Thế rạng ngời*

Hương Nam, 29-01-2013

THÂN PHẬN NGÔN SÚ

*Ai cũng ham làm quan để cả họ được nhờ
Nào có ai muốn làm kẻ giang hồ đây đó
Ai cũng muốn làm ông kia bà nọ
Nào có ai ham ôm chính nghĩa đi gieo*

*Danh gia vọng tộc ai chấp nhận cuộc nghèo
Thân thân thế giá ai ngó cảnh bọ bèo trôi nổi
Người có nói lời ngay hay sấm ngôn vang dội
Mà không có chức quyền, tiền bạc thì cũng chẳng lọt tai ai*

*Thế gian xưa, rồi thế gian nay
Vẫn cứ mãi một đường đi về nghĩa trang duy vật
Tin Mừng Đức Giê-su đã hai ngàn năm có mặt
Mà vẫn chưa thấm đẫm tận cõi lòng*

*Biết bao người ôm Chính Nghĩa ruỗi rong
Mang Chân Lý đến hang cùng ngõ hẻm
Oằn đôi vai nặng một gùi thương mến
Chẳng bán mua mà chỉ để trao ban*

*Nhưng thế gian chỉ ham chuộng bạc vàng
Xua tình thương đi, phi chính nghĩa, bất cần chân lý
Thân phận Đức Giê-su cùng bao người theo Thiên Ý
Là làm hạt lúa mì mục nát giữa ruộng trần gian*

*Thì ra,
không vì thân thế, nghèo hèn hay giàu sang
Mà vì Tin Mừng Phục Sinh phải truyền loan khắp trên trần thế*

Ba Chuông, 30-01-2013

ĂN MÀY TẾT

*Con đã qua mấy mươi lần ăn tết
Vẫn ngửa tay xin một cái tết bình yên
Cũng tạ cũng tất cũng nghinh đón minh niên
Nhưng khát vọng vẫn triền miên khát vọng*

*Chuối đời trôi cứ như làn sương mỏng
Đậu rồi tan trong nắng gió miên man
Hết xuân hạ, thu sang, rồi đông tàn
Nhìn lại mình vẫn là ăn mày tết*

*Chiều ba mươi chùng nghe lòng ngờ ngạc
Vẫn còn đây thêm một tuổi nữa chẳng
Để mà chi? để được nói, được ăn?
Được sung sướng trước giờ lặn ra chết?*

*Cuộc hành hương chưa đi vào đoạn kết
Mãi còn là hành khát một mùa xuân
Có bao năm rồi cũng chỉ một lần
Ăn tết thật, đón mừng Xuân vĩnh thật*

*Nơi phố chợ lê la ngày hành khát
Vẫn thom nồng môi hồng nụ an nhiên
Tương trên kia, đỉnh quyền lực, bạc tiền
Là hạnh phúc! ai dè, ăn mày tết!*

*Mỗi chúng con chùng có điều giống hệt
Dầu giàu nghèo, ăn mày tết như nhau
Chút bình yên mới thực là phép màu
Ngửa tay xin khó gì đâu, không ngửa*

*Chỉ có Chúa là nơi con nương tựa
Đấng Giàu Sang Đấng Ban Phúc Bình An
Con tin yêu, con thành khẩn kêu van
Và hạnh phúc an nhiên ăn may tết*

Á Giang Hồ

ANH EM HÃY LO CHO HỌ ĂN TẾT

*Không chỉ là mấy ký gạo, thùng mì tôm
Gói bột nêm, chai tương, ký đường, lít mắm...
Và cho họ thấy cả nụ cười khoái chí, lời rêu rao thỏa mãn
Dẫu không tin trời nhưng còn có trái tim*

*Á giang hồ kia trong góc tối lặng im
Nghe nhói kiếp đời đang tàn hoang trong mắt
Ôm gói quà nhân gian mà tủi lòng cúi mặt
Không chắc ai thương người, nhưng rất chắc: họ thương thân*

*Hỏi những kẻ chia giả dối thì thâm
Là tặng một niềm vui hay khơi niềm sỉ nhục?
Ôi những bữa ăn tạm thời là hạnh phúc
Của kẻ gian tà bất chính học làm thương*

*Anh em hãy cho họ ăn cái tết thật bình thường
Đầy nhân ái, tự do, có công lý, hòa bình, có sự thật
Nụ cười hồn nhiên thay cho niềm tin nào đã tắt
Quà tặng tuyệt vời hơn gạo mắm mì tôm*

*Cả đất trời, bát ngát một hương thơm
Khấp quê hương mùa bình an rất mới
Xuân hạnh phúc vì niềm tin tuyệt đối:
Chúa chính là tự do, là độc lập, ấm no*

Á Giang Hồ, 29 Tết Quý Tỵ

HƯƠNG NAM

CUỐI NĂM, NỢ

*Nợ người một bước xuống thuyền
Bởi lòng mãi muốn bình yên trên bờ
Đời con chỉ một ước mơ
Riêng mình êm ấm tình thơ tuyệt vời*

*Nợ Người một chuyến ra khơi
Bởi con ái ngại sóng đời cuốn trôi
Co ro trong tháp ngà "tôi"
Bước ra chẳng đặng, bồi hồi xót xa*

*Nợ người mấy chục năm qua
Từ hồi trai trẻ, đến già còn nguyên
Tưởng là êm ấm bình yên
Ai dè lòng đã tạt nguyên muôn thu*

*Tự con xây ngục, ngồi tù
Mặc ai sương gió mịt mù ngoài kia
Không cần biết, chẳng sẻ chia
Bởi con không thể xa lìa niềm riêng*

*Sáng nay dự lễ minh niên
Có nghe Chúa bảo xuống thuyền ra khơi?
Con còn nợ nữa hay thôi
Giang hồ hay vẫn chịu ngồi cuồng chân?*

*Đòi con một chuỗi hồng ân
Ra khơi trả nợ ngàn lần chưa xong!*

Hương Nam, 08-02-2013

ƯỚC GÌ

*Ước gì em đen đi một chút
May ra hiểu được phận màu da
Ước gì em đờn đau một chút
May ra thấu được cõi phù hoa*

*Ước gì em xấu đi một chút
May ra thôi được thói khinh khi
Ước gì em nghèo đi một chút
May ra hiểu chữ nghĩa chữ nghi*

*Ước gì em thấp đi một chút
May ra thương kịp dưới chân mình
Ước gì em ngu ngơ một chút
May ra cảm được kiếp nhân sinh*

*Ước gì em thiếu ăn một chút
May ra hiểu được nghĩa sẻ chia
Ước gì em mất đi một chút
May ra nhỏ lệ những xa lìa*

.....

*Mùa Chay từ bỏ đi một chút
Một chút phàm trần chẳng đáng chi
Lại được cho mình ơn đổi mới*

Trong Thần Khí Chúa xinh bước đi

*Mùa Chay khiêm nhu đi một chút
Thấy mình già cõi với rong rêu
Để Chúa Thánh Thần làm trẻ lại
Phục hồi sinh lực với tình yêu*

*Mùa Chay hy sinh đi một chút
Cho người một chút rất riêng tư
Bác ái sẽ khơi nguồn phép lạ
Kho tàng muôn thưở trang thiên thư*

Ả Giang Hồ

MÙA QUÊN

*Mùa Chay hay mùa quên?
Mùa quên ngôi cao, nhớ đời dưới thấp,
Quên điện ngọc xuống tận cùng cõi đất
Quên chức quyền, thương lưng nắng mồ hôi*

*Quên mình đi để nhớ đến người
Quên cô đơn, thương ai hiu quạnh
Quên rét buốt, cảm người giá lạnh
Quên ưu phiền, tưởng kẻ thương đau*

*Quên công danh, nhớ kiếp bụi sâu
Quên sự nghiệp, qua cầu gửi lại
Quên thời gian, đừng chân mê mãi
Quên không gian, một chỗ lặng thầm*

*Quên xác thân, khao khát hồn tâm
Quên cõi đất, vọng trời vĩnh cửu
Quên phù vinh, ước gì hằng hữu*

Quên niềm đau, nhớ mãi niềm vui

...

*Làm sao cho tôi quên những ngậm ngùi
Như chiếc lá vẫn vô tình rụng xuống
Trái tim yêu là quên đi ước muốn...
cho riêng mình, nhưng ước muốn cho ai*

*Làm sao cho tôi quên những đêm dài
Để nhớ một bình minh đang ló dạng
Trái tim yêu là quên đi thời hạn...
Mà cứ yêu yêu mãi chẳng hề phai*

*Làm sao cho tôi quên chốn tuyến đài
Lòng tưởng vọng lối thiên thai rộng mở
Trái tim yêu sẽ không còn bờ ngõ
Bởi một đời tôi đã sống cho trần ai*

*Ai đã quên cảnh bồng lai, nhớ chín tầng địa ngục
Quên cung ngà điện ngọc, nhớ lều du mục xa xôi
Quên thiên hồng nhan, nhớ phận bạc nổi trôi
Quên sắc thánh hương, nhớ thương đời bụi cát?*

*Mùa quên ơi! hành hương hay phiêu bạt?
Một đời người, xin trọn một mùa quên*

Tuyết Mai Texas

PHÚT LẮNG

*Hãy cứ để Sương mai rơi, đậu xuống
Trên cánh nhung đời, một giọt hồng ân
Cho nắng lên hoa lá đẹp vô ngần
Thân lữ khách nhuộm màu Chân Thiện Mỹ*

*Có đâu là một tình yêu vô ý
Bỗng mừng rơn té nhị cả không gian
Ôm hôn nhau giữa vô vị vô vàn
Nụ thánh đức tặng cõi phàm ngậy đại*

*Hãy cứ để Mây vàng xuân con gái
Phủ tròn vòng che kín trái vô duyên
Chừng thức ơ ngâm lại những ưu phiền
Cho quả ngọt giữa miền cay đắng lắm*

*Có đâu là một tình yêu lạ lắm
Giữa trần gian cô vắng khúc yêu đương
Trao cho nhau gói phận số kiên cường
Mới hiểu được tình thương là tận hiến*

*Hãy cứ để nổi lòng ai lúng liếng
Chút Gió yêu sinh khí của trời cao
Mà tưởng như cơn ác mộng mưa rào
Say với đắm quay cuồng hương tình ái*

*Có đâu là một bình yên thư thái
Để mà yêu bóp nát trái tim mình
Cho ra ngoài lồng ngực kiếp nhân sinh
Máu và nước, tận tình mà chưa thỏa*

*Nhiệm mầu ơ sao là Sương Mây Gió
Mà không là chút tơ tưởng nguyên sinh
Cho tôi xin ấm lại cõi lòng mình
Muôn ý tứ tái sinh nguồn tình ái*

*Sẽ muôn đời lời tôi ca vang mãi
Trái tim Người làm ngậy ngái lòng tôi
Dẫu có đi xa cũng sẽ bồi hồi
Phút lắng lặng nghe Trời thương để ý*

Tuyết Mai Texas, 02-6-2012

PHÚT THƠ

*Có những phút lắng
tự nguyện trong cuộc đời
dấu đau thương đã đầy hay niềm vui bỗng vơi
vẫn cứ lắng vì rất rất cần phải lắng
lắng chỉ để nghe
mà không nói một lời*

*Có những phút vắng
tự nguyện trong cuộc đời
dấu niềm thương nỗi nhớ cứ khôn nguôi
vẫn cứ vắng vì rất cần phải vắng
vắng để ngộ ra
bên ta
có một người.*

*Có những phút trắng
tự nguyện trong cuộc đời
dấu vụn sắc màu vàng xanh đỏ tím đượm lên ngôi
vẫn cứ trắng vì rất cần phải trắng
trắng để thương thân một kiếp đời*

Tuyết Mai Texas

TÌM NGƯỜI YÊU

*Tìm xem trong cõi hư vô ấy
Có nửa vàng trắng tình ái không?
Nếu có làm ơn cho biết nhé!
Để anh thôi mộng những đêm hồng*

Tìm xem trong cõi xa hoa ấy

*Có dáng trượng phu chân chính không?
Nếu có đừng quên cho biết với!
Để anh tính với chuyện phiêu bồng*

*Tìm xem trong cõi thơ hoa ấy
Có tiếng người yêu vĩnh cửu không?
Nếu có viết giùm cho mấy chữ!
Để anh thôi xướng họa rêu rong*

*Tìm trong vương tím mùa chay ấy
Có bóng tình quân đèn tội không?*

.....

*Bởi quá yêu em, đành giấu mặt
Trong vương tím nhục tẩm thân trường*

*Thôi tìm trong cõi mơ hoa nữa
Ngó xuống đời thường đủ thấy thương
Người vẫn giang hồ không bến đậu
Bởi yêu hóa kiếp giữa đời thường*

*Đi tìm vương tím không xa lắm
Ngay trong lòng phố những đau thương...*

ả giang hồ, 27-02-2013

THÁNH GIÁ

*Thánh Giá nào có tên gọi ung thư?
Chúa Giê-su ơi Ngài chưa từng vắc?
Thánh Giá nào là HIV hèn mạt
Ngài chưa qua? Con phó thác cho ai?*

Thánh Giá nào lũ lụt, là thiên tai

*Là trống trước, trống sau, màn trời chiếu đất
Là đồng vào đồng ra sáng chiều tắt bật
Là nợ là nân, là bệnh tật là oan sai?*

*Thánh Giá nào là chết chóc, là chia tay
Là vàng vọt những đêm dài mắt ngủ
Là cô đơn buổi chiều đời ử rữ
Là đêm tàn nguyệt tận nỗi hắt hiu?*

*Thánh Giá nào cũng tên gọi Tình Yêu
Cho con thấu tín điều trong đau khổ
Sau đau khổ là niềm vui hạnh ngộ
Sẽ cùng Ngài vang ca khúc phục sinh*

*Xin cho con niềm yêu mến kính tin
Chúa biết rõ, chân tình người tận hiến
Vì tình yêu nụ cười luôn hiển hiện
Trên mắt mọi người ý thiện, lòng thanh*

*Mỗi chúng con là gánh nặng chòng chành
Cho nhau vác để lập công đền tội
Xin khổ đau thành niềm vui cứu rỗi
Thành phục sinh, thành hạnh phúc cho nhau....*

Ba Chuông, 22-3-2013

CHIẾC BÌNH SÀNH DỄ VỠ

*Con là chiếc bình sành dễ vỡ
Đựng cả trần gian, cả trời cao
Đựng cả tình yêu, ơn tha thứ dạt dào
Và đựng cả núi mê làm thiên hạ*

*Chiếc bình sành thân con vô duyên quá
Đựng trọn lời tình, vẹn khối thanh tâm
Đựng những đau thương, cô vắng, lặng thầm
Cả máu lệ, hờn ghen, và thù oán*

*Chiếc bình sành,
không ai thềm mua, chẳng ai được bán
Giá trị gì đâu, nếu không đựng ơn trời
Có nghĩa gì đâu, nếu không đựng cuộc đời
Chỉ riêng chiếc bình, là chiếc bình bằng gốm*

*Thế mà,
Chúa đã trút vào con, chiếc bình sành dễ vỡ lắm
Dòng máu hồng ân, dòng nước trong ngần
Cũng trút vào con cả tội lỗi gian trần
Để máu nước tẩy tinh tuyền nhân thế*

*Ôi trọng thế, phép nhiệm màu trọng thế
Chiếc bình sành đoan thế đựng hồng ân
Xin giữ con đừng để vỡ tan tành
Cho con nên chiếc bình sành cứu thế*

Tuyết Mai Texas, 22.10.2010

EM LIỀU MẠNG

*Hỡi em bé liều mạng kia
Năm chiếc bánh và hai con cá nhỏ
Là bữa ăn của em chiều hôm đó
Sao không giấu cất đi, cho no đủ phần mình?*

*Trao cho Chúa Giê-su có phải vì em tin
“Ngài có thể làm phép lạ”
Tôi nghĩ là em liều mạng quá
Hoặc rất hồn nhiên, cho đi cả phần mình*

*Hay chỉ vì em sống có nghĩa có tình
Biết chạnh lòng thương cứ làm thỉnh mà trao hiến
Mà sẻ chia, mà nhường mà nhịn
May ra có người qua cơn đói, cầm hơi*

*Nghĩa cử của em giống nghĩa cử Đức Chúa Trời
Trao cả Con Một từ ngai cao sinh xuống
Nên của ăn của uống cho người ăn người uống
Làm lương thực thân linh giữa nhịp khúc phù sinh*

*Lạy Chúa Giê-su, Chúa muốn con hiến mình
Nên cơm nên bánh cho người người được sống
Nên tiếng cười, nên tiếng ca khơi lên niềm hy vọng
Cuộc trần gian không hoang trống, lẻ loi*

*Chúa muốn con chấp nhận những thiệt thòi
Phần được, phần hơn nhường người cùng khổ
Chúa muốn con nhìn ra trong anh em hèn mọn
Có bóng dáng, linh hồn, thần tính Chúa Giê-su*

*Lạy Chúa Giê-su Ngài là tiệc thiên thu
Chiêu đãi toàn dân giữa hư phù chóng vánh
Xin cho con thường nếm nguồn phước hạnh
Ăn uống Ngài, và nên bánh bẻ chia*

*Hỡi em bé liều mạng kia
Cho tôi khao khát được là em trong thế giới
Lạy Chúa Giê-su nguồn sinh lực mới
Xin thánh ân Ngài, biến đổi đời con*

Biết cho đi đến cạn kiệt, hao mòn

Nên lễ tế tạ ơn Ngài muôn thưở

Ba Chuông, 31-5-2013

YÊU NHƯ CHÚA YÊU

*Nếu như Chúa chẳng yêu tôi
Thì tôi cũng chẳng yêu người mà chi*

*Vì yêu, Ngài mãi cho đi
Nên tôi cũng chẳng giữ gì cho tôi*

*Yêu tôi Chúa xuống trần đời
Làm tôi chẳng dám thích ngồi trên cao*

*Chơi cùng khốn khó, lao đao
Thì tôi khao khát sang giàu mà chi*

*Yêu tôi nhân hậu từ bi
Tôi đành mắt cả kiêu kỳ, ghét ghen*

*Ruổi rong với đám thấp hèn
Cùng đình tôi bạn, nhớ những chẳng chừa*

*Yêu tôi bệnh hoạn khó ưa
Tôi yêu ai đó cũng vừa tàn hơi*

*Yêu tôi đau khổ tôi bời
Tôi sao có thể thành thơ được mà*

Yêu tôi tan nát đời hoa

Làm sao tôi tiếc ngọc ngà dung nhan

*Yêu tôi chết lặng kinh hoàng
Tôi yêu xin cũng võ vàng tắt hơi*

*Chúa ơi, Chúa bảo yêu người
Yêu là chịu chết cho người mình yêu
Tình con có được mấy nhiều
Xin Ngài ban xuống ơn liêu cho con*

M. Sao Khuê, 23-10-2014

TRẢ EM VỀ CÔI VÔ BIÊN

“Của Xêda, trả về Xêda; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa” (Mt 22, 20)

*đời em không thuộc về anh
cũng không về côi mong manh chóng tàn
tình yêu thiêng thánh vô vàn
yêu em, anh nữ phụ phàng giác hoa*

*trả về trời, ánh sao sa
thiên thần áo trắng nỡ nà trinh nguyên
trả em về côi vô biên
thơ nhung mượt nắng, hồn tiên thanh hằng*

*chút tình dương thế hoa trắng
có chẳng một thuở sao băng vội vàng
ngán ngơ nửa giấc mơ tan
thê gian ai cũng bàng hoàng một khi*

trả về trời đóa lưu ly

*thanh hương, thánh đức, từ bi, mẫn mà
trả em về với bao la
ngàn thu vang vọng bài ca ân tình*

*cũng là kỷ niệm nhân sinh
yêu nhau chẳng thuộc về mình em ơi
bởi em, ái nữ vua trời
còn anh, quý tử rạng ngời hồn thiêng*

*hai ta từ cõi vô biên
đến trong trần thế, về miền trường sinh
có Thiên Chúa, mới có mình
chỉ trong Thiên Chúa, mới tình thiên thu*

M. Sao Khuê, 17-10-2014

YÊU NHAU ĐỂ CÒN CÓ NHAU

*cuộc đời đến để mà đi
có ai ở lại tận kỳ thời gian*

*tình đời hợp để mà tan
có ai hợp mãi chẳng tàn, chẳng phai*

*ai xin thêm được một ngày
để ngưng lại cuộc chia tay lần đầu*

*lần đầu chẳng có lần sau
một lần duy nhất qua cầu nhân gian*

*cầm bằng có chuyện sang ngang
mới hay có cõi thiên đàng bên kia*

giá mà chẳng có cách chia

thì đâu có cảnh đầm đìa lệ rơi

*thì cần chi, chuyện yêu người
cần chi hò hẹn một nơi vĩnh hằng*

*yêu nhau trong cõi phù vân
để còn hy vọng có lần gặp nhau*

*thánh thiêng hạnh ngộ đời sau
có nhau muôn thuở, yêu nhau chẳng rời*

gã tuần phiên, 24-10-2014

NGƯỜI YÊU TÔI QUÊN

*khi về trong bóng cô liêu
mới hay mình có người yêu tuyệt vời*

*bao năm rong ruổi dòng đời
người thình lặn mãi bên tôi, đồng hành
chỉ vì đành hời đành hanh
tai không nghe được âm thanh của người*

*lời tình vọng rất xa xôi
dịu dàng khe khẽ giữa vời hồn nhiên
tôi chưa từng phút lặng yên
lời bay trong gió về miền hư không*

*chiều qua, chiều lại mơ màng
vẫn tôi một khát phiêu bồng nhi nhô
tuổi tên hôn loạn vong nô
lợi danh ằm ỉ tựa hồ phúc vinh*

*cảm ơn hư hão bạc tình
mới hay mình đã là mình vô duyên
sóng cuồng tục tử lặng yên
mới nghe tình ái bên hiên thăm thì*

*còn không ảo mộng mê ly
may chẳng còn lại chút gì liêu xiêu
khi về trong bóng cô liêu
mới hay mình có người yêu tuyệt vời*

*muộn màng, thừa được một lời:
Chúa yêu con tự ngàn đời ! con quên !*

gã tuần phiên, 25-10-2014

NƠI NUỜNG THÂN

*Nơi nào anh sẽ nương thân
Khi chiều đã chạm tới gần chân mây
Tay phàm nắm hạt bụi bay
Xác thân tục tử chờ ngày tan hoang*

*Nương em từ độ héo vàng
Đến rày hoa đã úa tàn lâm chung
Nghĩa nghi cũng bởi khoan dung
Nhưng đâu ai đã có cùng giờ đi*

*Tạ ơn một ánh xuân thì
Thieu quang thiện đức từ bi bởi trời
Tạ ơn hương thánh không voi
Giữa thu vàng úa phận người vô duyên*

*Tạ ơn một chỗ bình yên
Âm thanh hằng dịu bên miền luyến thương
Tạ ơn một chỗ vấn vương
Dẫu là ngăn ngại, cũng dường hồng ân*

*Nơi nào anh sẽ nương thân
Khi chiều đã chạm tới gần chân mây
Tay phàm nắm hạt bụi bay
Xác thân tục tử chờ ngày tan hoang*

*Xưa nương tình mến nhân gian
Nay nương tình Chúa vô vàn thứ tha...*

gã tuần phiên, 22-10-2014

CÁI TÚI

Tội nghiệp Chúa lắm, Chúa ơi!

Ba mươi mấy mùa giáng sinh trong cái túi

Túi u mê, túi lầm đường lạc lối
Túi vô thần, túi ác đức, tham lam
Túi vô luân, túi đàn áp bạo tàn
Túi đều giả, túi tà tâm, gian dối

Vừa sinh ra, Chúa cũng vừa hấp hối
Sợi dây thừng trói miệng túi ngang nhiên
Lời chúc mừng đầy dối trá cuồn cuộn
Cái bắt tay của người hiền kẻ dữ

Cả trần gian mênh mông nơi cư ngụ
Chúa chọn chi cái túi để giáng sinh
Cái túi lòng con, cái túi bạc tình
Môi miệng lẩm, Chúa làm thính, không biết?

Có lẽ nào Chúa cam lòng thua thiệt
Hết mùa này sang mùa nữa Chúa ơi
Đếm mỗi tay bao mùa cũ qua rồi
Nay Chúa lại xuống đời trong cái túi

Tội nghiệp lắm, Chúa làm thính, chẳng nói
Dù chỉ một lời, cõi trời oan khiên
Trăm triệu người trong ảo tưởng bình yên
Bời thắm nhiễm máu cuồn cuộn kiêu ngạo

Tội nghiệp Chúa cứ để hoài trăng tráo
Một loài người xác láo với thần linh
Có phải chẳng Thiên Chúa quá lụy tình
Còn nhẫn nhục giáng sinh trong cái túi?

ở giang hồ, 19-12-2014

MẸ ƠI THÂN CON TÂM GỬI

Mẹ ơi, đến phút này, thân con như tâm gửi

Gửi vào nơi đâu cho chắc chuyện ngàn sau
Hạnh phúc muôn đời, thôi vương khổ đau
Con chưa biết nơi nào xin tâm gửi

Nơi con cháu? thời giờ như mắc cửi
Chạy ngược chạy xuôi rong ruổi mưu sinh
Tâm gửi vô duyên làm khổ con mình
Chút thừa thải bỗng dưng mà nặng gánh

Nơi xá chợ đầu đường hay quán vắng
Oan cho đời vô cảm đến thế sao
Nghịch cháu con nghe cay đắng nghẹn ngào
Lòng yêu mến lẽ nào không còn nữa

Nơi lưu trú những người còn động cựa
Còn nghĩ suy, còn ăn, uống, đứng đi
Tiếc một điều chẳng sinh lợi ích chi
Vô nghĩa quá một đời hy đời hiển

Nơi trầm lặng mặc đời đang thay biến
Cứ làm tỉnh cho đau điếng tái tê
Chờ tiếng chuông, tiếng nhạc ngựa đón về
Về đâu đó, đâu cũng là đâu đó

.....

Mẹ hãy gửi con vào trong lòng Chúa
Dẫu cho đời đầy nhớp nhúa xấu xa
Chút bình yên khi ấy, sẽ thật là
Niềm hạnh phúc không phôi pha, vô tận

Thân tâm gửi mà cũng còn lặn độn
Có nơi nào chấp nhận tuổi tàn vong
Xin cho con luôn tin vững hết lòng
Chỉ nơi Chúa thỏa khát mong vĩnh cửu

gã tuần phiên, 01-10-2014

CHÚT LONG LANH

Xin dâng tràng chuỗi Mân Côi
Hai trăm hạt lệ kiếp người đa đoan
Đổi thành bảy hạt bình an
Nhờ ơn Đức Mẹ thương ban ơn lành

Mỗi hạt lệ, chút long lanh
Đẹp hơn châu ngọc viên thành mân côi
Bởi trong mỗi hạt lệ đời
Con tin có Đấng Làm Người sẻ chia

Ngày xưa trên giải đất kia
Cũng thì cùng khổn đầm đìa bi thương
Nhưng an tâm, trọn con đường
Tình yêu mãnh liệt xem thường khổ đau

Xin dâng chuỗi ngọc cho nhau
Mùa này đã thấy mùa sau chung tình
Mới hay chuỗi hạt an bình
Trên đường lữ thứ hành trình an vui

Xin dâng tràng chuỗi Mân Côi
Hai trăm hạt lệ kiếp người đa đoan
Đổi thành bảy hạt bình an

Nhờ ơn Đức Mẹ thương ban ơn lành

gã tuần phiên, 03-10-2014